

Dommerstillinger i de nuværende kollegiale Retter, hvilket formentlig vilde være ubilligt, saa meget mere som de paagældende Stillinger saa godt som alle maa antages at blive byrdefuldere end de tilsvarende nuværende Dommerstillinger.

Til §§ 2—6.

Som det vil ses, ere de her foreslaaede Lønningsskalaer henholdsvis for Justitssekretærer, Fuldmægtige, Assistenten, Skrivere og Bude overensstemmende med de i Lov Nr. 42 af 22. Marts 1907 henholdsvis for Ministeriernes Kontorchefer, Fuldmægtige, Assistenten, Skrivere og Bude givne; dog har man ment i Overensstemmelse med det nugældende at burde bevare en Fortrinsstilling fremfor de øvrige Fuldmægtige for de to ved Voteringsprotokollerne i Højesteret ansatte Fuldmægtige.

Der foreslaas ikke faste Skriverlønninger for alle Skrivere. Dels Uensartetheden af det ved de forskellige Retter, eller disses enkelte Afdelinger forefaldende Skriverarbejde, dels Ønskeligheden af i Arrestant- og andre paatrængende Sager at opnaa den størst mulige Hurtighed gør det formentlig mest praktisk at blive staaende ved den i de fleste Tilfælde hidtil brugte Arke-Betaling.

Med Hensyn til Budenes Stilling har man forudsat, at den Fribolig m. m. eller Huslejegodtgørelse, der efter den nugældende Ordning er tillagt enkelte af disse, bevares uforandret for de Bude, hvem saadan Fribolig eller Godtgørelse nu er tillagt, medens man i øvrigt forbeholder sig at træffe Bestemmelse om, at Huslejegodtgørelsen bortfalder, samt at der for Tilstaaelsen af Fribolig skal ske et passende Afdrag i den faste Løn.

Til § 7.

Reglen i Paragraffens første Stykke er stemmende med det i Lønningsloven af 26. Marts 1870 § 4 indeholdte Princip og har bl. a. den Betydning at hjemle den til Lov 19. Febr. 1861 § 11, 2det Punktum,

svarende Regel, at for den, der gaar over fra Stillingen som Formand i en af Landsretterne eller som Formand i Sø- og Handelsretten til Stillingen som Højesteretsdommer eller omvendt, beregnes Alderstillaaget efter den paagældendes Tjenestetid i det hele i disse Stillinger.

Reglen i Paragraffens andet Stykke er optaget efter § 5 i Lov af 27. Maj d. A. om Lønninger med videre for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet, og der kan desangaaende henvises til Finansministerens Udtalelser ved Forslagets Forelæggelse (Folketingets Forhandlinger 1907—08, Sp. 64—65), hvoraf bl. a. fremgaar, at det i nævnte Paragraf liggende Princip tænkes gennemført som almindeligt Princip i Lønningslovene. Reglen vil bl. a. finde Anvendelse ved Overgang fra Underdommer-Embede udenfor København til Dommer-Embede i kollegial Ret, hvorved denne Overgang, der formentlig er naturlig og gavnlig, vil blive væsentlig fremmet.

Paragraffens sidste Stykke er optaget efter det Forbillede, der haves i § 5, 3die Stykke, i fornævnte Lønningslov for Postvæsenet etc.

Til §§ 8 og 9.

Disse Paragraffer ere affattede i Samklang med §§ 8, 9 og 11 i Lønningsforslaget fra 1880—81, kun med en ringe Forhøjelse af Satserne.

Til §§ 10 og 11.

De i disse Paragraffer givne Overgangsbestemmelser slutte sig til Regelen i Retsplejelovens § 1001.

Til § 12.

Det er fundet rimeligt at fastsætte Lønnen for de i Retsplejelovens § 22, 2det Stykke, nævnte særlige Politimesterembeder til det samme Beløb som Byretsdommernes, dog at man her har fulgt den almindelige Regel, hvorefter Stigningsperioden er 4aarig.